

**BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN
ARCHIVERING
D.D. 16-04-2024
No. 2024.01286
Portefeuillehouder: Garnier
Team: Beleid Sociale Zekerheid**

Aan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 16 april 2024

Betreft: Schriftelijke vervolgvragen SP aangaande het Armoedefonds

Geacht college,

Wij danken het college voor de antwoorden van d.d. 26-01-2024 op onze schriftelijke vragen over het de bevindingen van het Armoedefonds. Het fonds beschrijft grote problemen bij organisaties die actief zijn rondom armoedebestrijding en hulpverlening. Door de groei van het aantal zorg- en hulpvragen in brede zin, signaleert het Armoedefonds steeds grotere financiële uitdagingen, toenemende personele/vrijwilligerskrapte, toename van steeds complexere materie en langere wachtlijsten.

U schreef in uw antwoorden dat er in Maastricht slechts een klein aantal vragen c.q. 'alarmerende' signalen bij de gemeente zijn binnengekomen. Dus zover u kunt overzien, zijn er in onze stad geen grote problemen (te verwachten) zoals het Armoedefonds die in haar rapport schetst. Het college zag geen aanleiding tot actie. Wij als SP zien dat anders.

In plaats van toekomstige meldingen af te wachten en dan pas in actie te komen, is het wellicht verstandiger om proactief aan de slag te gaan. Wij zouden het college daarom dringend willen vragen om wel in actie te komen. Want in het kader van outreachend werken zoals dat in vele beleidsstukken wordt benoemd, is het wellicht toch de moeite waard zelf contact te zoeken met de bedoelde (hulp- en steun) organisaties in onze stad. Voorkomen is namelijk altijd beter dan genezen. Maak een goede analyse, kijk vooruit en anticipeer voordat het eventuele kwaad is geschied of zaken erger worden. En als er blijkt niets aan de hand te zijn, is dat uiteraard prima, maar geen meldingen betekent niet persé geen problemen.

Wellicht is het mogelijk om aan de hand van het stellen van een aantal eenvoudige vragen (mini-enquête) een zo compleet mogelijk beeld te krijgen over de Maastrichtse situatie. Zo zullen we minder de kans lopen om eventuele (toekomstige) problemen over het hoofd te zien. We kunnen dan geheel in het kader van preventie, eerder adviseren, helpen en/of ingrijpen en daarmee

voorkomen dat organisaties en hun cliënten uiteindelijk alsnog en onverwacht in de kou komen te staan. Laten we voorkomen dat we de put pas gaan dempen als het schaap verdronken is.

Naar aanleiding van het bovenstaande hebben we de volgende aanvullende vragen geformuleerd.

1. Armoede in Maastricht vormt een groot probleem ook in vergelijking met andere steden in ons land. Toch zijn er volgens de gemeente relatief weinig meldingen en vragen van hulporganisaties rondom armoedeproblematiek. Dit terwijl er landelijk wel een stijging te zien is en organisaties het steeds moeilijker hebben om de taken uit te blijven voeren. Hoe verklaart de gemeente dit afwijkende patroon?
2. Deelt het college de mening van de SP-fractie over het belang van armoede-preventie zoals beschreven in de introductie? Dat betekent dus ook een flinke vinger aan de pols houden bij de armoede hulporganisaties. Zo ja, hoe brengt de gemeente Maastricht dit momenteel in de praktijk?
3. Is de gemeente voor de hier bedoelde organisaties gemakkelijk vindbaar, bereikbaar en toegankelijk voor eventuele vragen en meldingen? Kunt u een overzicht geven van de diverse kanalen die worden ingezet?
4. Is het college het eens met de SP-fractie dat het voorkomen van problemen beter is dan ze achteraf te moeten oplossen?
5. Heeft de gemeente zicht op de ontwikkeling van het aantal vrijwilligers bij armoedehulporganisaties in Maastricht? Zo ja, is hierbij sprake van een positieve of negatieve trend?
6. Is er vanuit de gemeente beleid het aantal vrijwilligers bij armoede-hulporganisaties binnen de stad te stimuleren? Zo ja, hoe wordt er invulling aan dit beleid gegeven?
7. Heeft de gemeente zicht op het aantal mensen dat gebruik maakt van de hulporganisaties en wat daar de resultaten van zijn?
8. Welke plannen heeft de gemeente om de komende jaren het armoedecijfer in Maastricht te laten afnemen en hoe worden de vele hulporganisatie concreet hierin meegenomen? Is er onderling overleg en afstemming?
9. Welke onderzoeken doet de gemeente zelf naar de oorzaken en ontwikkeling van het aantal inwoners/huishoudens die rond of onder het sociaal minimum leven in Maastricht?
10. Deelt het college de opvatting van de SP-fractie dat het wenselijk is een enquête/toetsing te houden onder armoedehulporganisaties om zo eventuele problemen vroegtijdig te signaleren?

11. In het kader van zelfredzaamheid, in hoeverre wordt er zelfredzaamheid van de inwoners verwacht rondom het thema armoede? Hoe ziet deze 'zelfredzaamheid' er dan specifiek uit, wat wordt er dan van mensen zelf verwacht?

De laatste jaren hebben ons laten zien dat onze welvaart en welzijn niet vanzelfsprekend zijn. De ene crisis kwam na de ander. Eerst werden we geconfronteerd met de coronapandemie, daarna merkten we de gevolgen van de oorlog in Oekraïne door middel van inflatie, veel mensen kwamen in de problemen door wateroverlast en er is een nog steeds urgente energie-armoede.

12. Heeft de gemeente plannen/scenario's voor mogelijke nieuwe 'crisissituaties' met als potentieel gevolg een snelle stijging van het aantal huishoudens dat rond of onder het sociaal minimum leeft? Heeft de gemeente antwoord op een situatie dat meer hulporganisaties hun taken niet meer kunnen uitvoeren? Zo ja, hoe zien deze plannen eruit? Zo nee, waarom niet?

Hoogachtend,

Sem Bonte
Burgerlid SP

Jack van Gelooven
Fractievoorzitter SP